

Θύων ἀπορχαῖς. Αἰ. Ληπύθιον ἀπόλεσε;
 Δι. Μεταξὺ θύων, καὶ τίς αἴτιὸς ὑφείλει;
 Εὐει. Εἴ αὐτὸν ὁ τάι. τελέστος τὸν γῆ εἰπάπο,
 Ζεὺς ὡς λέλεκτος ἐπο.
 Δι. Απολεῖ σ' ἔρει γῆ Ληπύθιον ἀπόλεσεν.
 Τὸ Ληπύθιον γῆ ταῦτ' ἐπὶ τοῖς ψευλόγοισι
 Σει,
 Ωστερ τὰ σῦντος ἐπὶ θύαινον ὄφειλμοῖς ἔφυ.
 Αλλ' ἐς τὰ μέλη τελέστος τὸν θεᾶν αὐτὸς τελέ-
 που.
 Εὐει. Καὶ μηδέχω γ', ὡς ἀντὸν διποδεῖξω κα-
 πὸν
 Μηδοποίον δύται, καὶ ποιουμένα ταῦτ' αἴσι.

Σχόλια. Πρὸς τοῦτο γῆ εἰπάτω.] ἐις ὁ μέλλων λέ-
 γειν. ἐνθάτῳ τὸ Ληπύθιον. ἀκόλυθον τῷ μήδει τὸ φρο-
 στακτικοῦ, τὸ τείτον εἰσέτω, ὡς λεγέτω. τῷ ἥστον, εἰ-
 τάτω, ὡς γράψον γραφάτω. Ζεὺς ὡς λέλεκται.] Με-
 λανίπτων τῷ Θεῖς ἡ ἀρχή. Ερει γῆ Ληπύθιον ἀπόλε-
 σεν.] πειστοποιεῖ τὸ Διόνυσον, ὡστερ ὄφειλμαῖς τὸν τόπον.
 Ωστερ τὰ σύντα. σύντα λέγει, τὸ σαρκώματα, ἢ ἔλκος γι-
 νόμημον ὅπλα τοῖς ὄφειλμοῖς, σύκον καλούμενον. ἄλλως.

A Deoq̄ sacra. Άs. Lecythulum deperdidit.
 BA. Inter sacramentum? & quisnam suffiratus
 est?
 EV. Mitte ipsum, mi vir: atque ad hoc dicai, si-
 ne.
 Iuppiter, ut aiunt, veritatis gratia.
 BA. Perdit te: dicet enim Lecythulum perdidit.
 Nam Lecythulus perinde inest prologus tuis,
 Sicut oculis fici imminent. verūm age
 Conferre, obsecro, ad carmina eius & choros.
 EV. Evidem habeo, quo demonstrem, ipsum
 perperam
 Feci se choros, atque subinde eadem repete.

C Οὗτὸς τῷ ίατρῷ συκάμιλα λεγόμενα, σύκα ἐφη. σύ-
 κον εἶδος παθήματος δεῖν τοῖς ὄφειλμοῖς τῷ ἥστον ἀλ-
 λῷ τοῖς μέρεσι τὸ σώματος φύσιμον. ὁ φασιν ιδιωτικῶς
 συκάμιλον. Τράπου] τοῦτο ἡ πρὸς τὸν Αἰγαλίον δὲ Εὐ-
 επιδίλην ἡ πρὸς Εὐεπιδίλην δὲ Αἰγαλίον, εἰ καὶ Εὐε-
 πιδίλην τὸ λόγον προϊρπασε τὸ γῆ τοῦτο ἀλλ', ἀντίτοι ζεύσο.
 δέ τὸ πλευ σώματοι φύλα αναβιβάζει. Οὐ τόπος οὐδὲ τὸ πε-
 ρισμένον ὡς ἐν τῷ Πλούστῳ εἴρηται.

ΣΤΡΟΦΗ καθόλων ί.

XO. **T**Ι ποτε ψεῦγμα θύμητε?;
 Φευγτίζειν γῆ ἔγωγ' ἔχω,
 Τίν' ἀσα μέμφιν γ' ἐποίει
 Ανθρί τε πολὺ πλεῖστα μή,
 Καὶ καλλιστα μέλη ποιή-
 Σαντιρήπει νινοῦ δύτον.
 Θαυμάζω γῆ ἔγωγ' δύπη
 Μέμφατο ποτε τέτον
 Τὸν βαυχέιον αἴσκατα;
 Καὶ μέσοιχ' οὐδέποτε

D CHORVS.

CH. **A** Gite, quid rei hoc erit?
 Nam nunc tecum ego cogito:
 Quid in eo vate possit
 Iure carpere, qui optima
 Feci carmina pra omnibus.
 Quotquot hoc superant aeo.
 Miror, qua ratione eum
 E Criminarier aufit,
 Bacchaeum mihi regem.
 Non nihil metuo illi.

καταληπτικὸν ἐκ διπροχάίνει τὸ βαυχέιον ἢ ἀμφιβράχεος.
 τὸ θύμοιον τῷ δευτέρῳ. Πότερον τῷ διδόνοντες ἢ ἐκ-
 θέοντες σίχοις ιαμβικοῖς τέμπτροι σικατεληπτοί γ. ἐπειδὴ δὲ
 τίθεται πώλον ιαμβικοῦ ἐθεμιμαρές. Πότερον προσθετοῦ-
 λεῖ, ὅπερ καὶ παρεπιχασθεῖ τίθεται, ὡστερ τὸ αὐλεῖ
 τοις ἐνδον καὶ ἀλλα πολλά. φασι τὸ πιαύλον λέγειται
 ποικίλης πάντων διμοδίους ὁ αὐλητής ἀφον. οὐδὲ τὸ
 θέλει τὸ μήδει τροφῆς, κορωνίς. τῷ συστήματος πράξει γρα-
 φος. Τὸν βαυχέιον ἀνακτα. τὸν Αἰγαλίον δέ τὸ αἴσκον
 μελοποίον. τὸν πάντα περιβαλλόντα εἰν τῇ ποιησίᾳ. ὁ γῆ
 Εὐεπιδίλης εἴρηται τὸ μέλη μάτε.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ,

G

Σκηνὴ δευτέρα.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΤΣΟΣ,

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Ανάκεισις τῷ χρεῶν.

ACTVS V. SCENA
secunda.EVRIPIDES, BACCHVS,
AESCHYLUS.

Examen Chororum.

Σύντ.